

החובל פרק שמיני בבא קמא

צא א מ"י פ"ה מהלכות שבעות הלכה ז' סגן לז' ר"ל:
צב ב מ"י שם ו"ה מהל' חובל ומקל ה' א סגן שם ו"ה ע'
צג ג מ"י פ"ח מהלכות הל' הלכה א סגן עשין ב טו"ש ע"ד ק"י שם:
 ק ד ה ו ז ח ט י"ח מהלכות חובל ומקל ה' יג וה' יד טג עשין ע טו"ש ח"מ ק"י שפ"ק א':
 קא ח מ"י פ"ו מהלכות מלכות ה' ט סגן לז' ר"ל:
 קב ט מ"י שם ה' ח:
 קג י מ"י שם ה' ט:

תורה אור השלם

- או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להטיב לכל אשר יקרא את ה' וישבע בשבועה ויגדלם מפני ה' ויאמר ויאשם לאתח מאלה: ויקרא ה' ד' ויאך את הבחן אהרן לנפשתיכם אדרש מיד כל תהי אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: בראשית ה ה
- ואך את הבחן אהרן לנפשתיכם אדרש מיד כל תהי אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: ויקרא ה ה
- ואך את הבחן אהרן לנפשתיכם אדרש מיד כל תהי אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: ויקרא ה ה
- ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בחובם אשר יצור ציד תהי או עוף אשר יאכל וישפר את דמו ובקשו בעפר: ויקרא יג
- רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וקרת ובוית מצור על הער אשר הוא עשה עפק מלקחהו עד רדתה: דברים כ כ

עובר משום ב"ל תשחית. והא דאמר רבנו תנאי

שמואל קרע עליה דרב ^(דף ט"ז) תליסר אטלי דמילתא יש לומר לזרעא מרנבנן שאני ולא היה יומר מדאי: **אלא** שציער עצמו מן היין. לנאורה משמע דבמזיר טהור נמי קאמר דנקרא חוטא כפרק מי שאמר היינו נזיר מגלת (מיר דף ט"ז). קסבר רבי אליעזר דקפריסא חוטא כפרק מי שאמר והיינו טעמא דכתיב קרא נזיר טמא מפני שנה חטא וכן כפ"ק דגדרים (דף י'). ותימה דכפ"ק דנזיר (דף ג'). פריך נזירות מילתא דעזירה ואמרינן ליה נאה ומשני אפי' לרבי אליעזר הקפריסא דאמר נזיר חוטא הוא הי"מ טמא דאידי דעבי מיסתמ דלמא אתי למעבר על נזירותיה אכל נזיר טהור לאו חוטא קרי ליה ואור"ת דהו דקאמר דלא הו חוטא היינו שמואל דגולה מן העבירה דמנא לידור כדאמר (רי"ט סוטה) הרווא סוטה בקלקולה זיר עלמנו מן היין ומכל מקום קת"י ש חטא מיד דהו ^(א) אמתענה תענית חלוס בשבת שקורעין גזר דינו ^(ב) ונפרעין ממנו תענית של

רבינו הנגאל

לא מיבעיא בשת דאדם רשאי לבייש את עצמו, אלא אפילו חבלא דאין אדם רשאי לחבל בעצמו אם חבל בעצמו פטור. ואקשינן, ואין אדם רשאי לחבל בעצמו, והתניא יכול נשבע להרע לעצמו יכל הירע היא פטור וכולי, אביא נשבע להרע לעצמו ולא הרע שהרשות בידו, ופירק שמואל, בשושבט לישב בתענית שאינה חבלא אלא הרעה ונדיחיה, דביעני הרעה לעצמו כהרעת אחרין, ותניא כהדיא אזוי היא הרעת אחרים, אבה את פלוני ואפצע את מוחו. אלא תנאי ניהו, ואוקימנא לר' אליעזר דאמי מיד נפשתיכם אדרוש את דמכם, הוא סבר אין אדם רשאי לחבל בעצמו. ודחינן חבלא דקטלא שני, אלא ר' אליעזר בן עזריה הוא דאמי המקרע על המת יתר מדיא לוקה משום בל תשחית. ודחינן, דלמא בגדים שאני הפסידא דלא חרדיא הוא, כד' יוחנן דקרי למאניה לא. ואסיקנא לר' אליעזר על אחת כמה וכמה. וכן הקוצץ נטיעותיו של עצמו אף על פי שאינו רשאי, כדרכ המצוה עצמו מכל דבר דאמי דקלא דטעין קבא

החובל בעצמו אע"פ שאין רשאי פטור. תימה מאי חיוב שייך ואי פטור ממלקות קאמר ע"כ הקוצץ נטיעותיו אע"פ שאין רשאי פטור לאו היינו פטור ממלקות דהא חיוב משום קוצץ אילנות טובות ואזרחיה מואותו לא תכרות כדליתא צ"ל במתא

דמכות (דף כג.) וזריך לדחוק ולומר ^(ט) פטור אע"פ שאין צו לד חיוב שאין חס על גופו אחרים שחבלו בו חייבין ואחרים שקללו נטיעה שחבלו בו חייבין לזאוקמה כר"מ דלמך (במכות דף לב): לוקה ומשלם דלוקה משום לא תכרות אי נמי דללא חמרו ציה:

אלא תנאי היא. כלומר ר' עקיבא דמתני' ורבי עקיבא דברייתא פליגי ושנוי דלעיל ליתנהו והשתא ניחא דמשום דאמר תרי תנאי וליציא דרבי עקיבא קבשי מאן תנא דמתני' דאמר אליבא דר' עקיבא אין חס רשאי לחבל בעצמו:

אלא האי תנא הוא דתנאי מקרעין בו. וה"ל ומאי ק"ל השתא וכי על זה זריח להציא ראייה דמקרע בגדים עובר משום בל תשחית ואור"י דאין מציא ראייה אלא שאסור לחבל אפי' לזוכך כגון אשה שטפחה דמכס שהרג את עלמו שצביל שזס דבר שירא וכן מקרע על המת וזו לזוכך:

עובר משום ב"ל תשחית. והא דאמר רבנו תנאי

שמואל קרע עליה דרב ^(דף ט"ז) תליסר אטלי דמילתא יש לומר לזרעא מרנבנן שאני ולא היה יומר מדאי: **אלא** שציער עצמו מן היין. לנאורה משמע דבמזיר טהור נמי קאמר דנקרא חוטא כפרק מי שאמר היינו נזיר מגלת (מיר דף ט"ז). קסבר רבי אליעזר דקפריסא חוטא כפרק מי שאמר והיינו טעמא דכתיב קרא נזיר טמא מפני שנה חטא וכן כפ"ק דגדרים (דף י'). ותימה דכפ"ק דנזיר (דף ג'). פריך נזירות מילתא דעזירה ואמרינן ליה נאה ומשני אפי' לרבי אליעזר הקפריסא דאמר נזיר חוטא הוא הי"מ טמא דאידי דעבי מיסתמ דלמא אתי למעבר על נזירותיה אכל נזיר טהור לאו חוטא קרי ליה ואור"ת דהו דקאמר דלא הו חוטא היינו שמואל דגולה מן העבירה דמנא לידור כדאמר (רי"ט סוטה) הרווא סוטה בקלקולה זיר עלמנו מן היין ומכל מקום קת"י ש חטא מיד דהו ^(א) אמתענה תענית חלוס בשבת שקורעין גזר דינו ^(ב) ונפרעין ממנו תענית של

שבת מאי תקנתיה ליתבי תענית לתעניתא שהמנא גדולה מן העבירה וה"ק נזיר אפי' ר' אליעזר דאמר נזיר חוטא הי"מ נזיר טמא שהוא עיקר חוטא אכל נזיר טהור לא תשיב רבי אליעזר כ"כ חוטא: **ב"ל** במיניה בו'. והא דאמר בחזקת הבתים (ב"ב דף לו.) האי מאן דנקט מגלגל ותובילא ואמר חיזיל ואגוריה לדיקלא דפלגיא דזבניה ניהילי מהימן דלא חליף איניש למיגור דיקלא דלאו דיליה הסם בלקיטת פירות איירי מדנקט גזירה ונקט נמי מגלגל ותובילא שהס כלי אומנות של לוקטי תמרים ודרך אדם למכור פירות אכל אין דרך למכור הדקל לקוח ואם בקליטת הדקל היה מדבר הוה ליה למינקט נגרא וה"ל למימר ואקטליה כדאמר התם כפרק כל הנשעין (שבעות דף מו: ושם^ט) דאמר רב נתנאל האי מאן דנקט נגרא ואמר חיזיל ואקטליה לדיקלא דפלגיא ואשכח דקטיל ושדי לא אמרינן הווא קטליה דעביד איניש דגזים ולא עביד: **וחייבו רבן גמליאל ליתן** י' והובים. כפרק כסוי הדם (מולין דף פז. ושם) מוכח שזהו שכן צרכה ואם תאמר שכן דמנא עמנה היכא אזיל וי"ל דמנא וצרכה הכל אחד ואע"ג דשור העומד להריגה ואילן העומד לקליפה יש שכן מנא אע"פ שאין צרכה מכל מקום התם שכן מנא כיוסו וצרכה לא היה כי אם י' והובים ושכן צרכה המזון ארבע צרכות מ' והובים ומעשה בחד שקראו ש"ל לקרות צב"ת ובה אחר וקדם וקרא ושלל לר"ת ואמר לו שמתן לו תרנגולת לשחוט תחת אותם שמי צרכות ואין נראה לר"י טעם זה דאם כן למה חייבו ר"ג עשרה והובים ועוד פטורו ר"ת משום שיענה אמן וגדול העונה אמן יומר מן המצדך ועוד אמר ר"ת דצבצל אין דנין מילתא דלית ציה חסרון כיס כדאמר לעיל (דף פד:):

למחר

היה מעולה בדמים מותר. פיר', אם היה אילן מאכל ראוי לעשות ממנו תורן וכיוצא בו שיש לו אחר שקוצץ ותו יתר הנאה בדמים מן הפירות שטוען, מותר לקצו. כדחגיגה ר' עקיבא אשך תרע, זה אילן מאכל. כי לא עץ מאכל הוא, זה אילן סרק. וכי מאחר שסופנו לרבות אילן מאכל שמתוך כך לכתות, מפני מה אמרה תורה כי לא עץ מאכל אם אילן מאכל מותר לכרותו אילן סרק לא לכרותו.

לא מציעה צושה. דהואיל ואדם רשאי לחבל בעצמו כי צייש בעצמו וציישו ציה אחרים לא מפטרי בהכי: **אלא אפי' החובל בעצמו.** חבלה ממש דאין רשאי צה ואיכא למימר הואיל ומקולקל הוא דאין מקפיד לא נחייבו אחריו עלוי' אפי"ה חייבין: **מה הטעם רשות.** בשבעות (דף כו.) מפרש ליה לקרא דלא ממוקס אלא דבדר הרשות: **דכוותיה גבי הרעס אחרים.** דקתני התם יכול נשבע להרע לאחרים ולא עשה יהא חייב ת"ל להרע או להטיב מה הטעם רשות בשבעות (שם) כו': **דמהדק להו.** סוגרן צחדר ואין להם מה לזכול: **לנפשוטיס אדרוש.** מיד עלמכס אדרוש: **וכפר עליו.** צמיר כתיב: **על הנפש.** משמע שחטא צנפס אדם: **מכל דבר.** המסוגף עלמו כמענית: **עומד להריגה.** שור שהמית: **עומד לקליפה.** אשירה או כל עץ הנוטה להי"ר ומתיירא שמא יפול על אדם וימות: **אלא צנינא למיעבר** הא מנא. וכי טעין ליה היאך חמה חמרת לי להרוג מסתמא קושטא קאמר דכיון דלהכי קאי לא קפיד כולי האי ואיניש הוא דאיניש: **רובע.** הקצ: **ואם היה מעולה צדמים.** דמיו יקרים לצנין יומר משבח פירותיו: **רק עץ אשר סדע.** קרא ימירא הוא דהוה ל' למכתב רק אשר לא הוא מאכל: **וז עץ מאכל.** וה"ק רק עץ אשר מדע חס איניך יודע קרוב למזור אלא הוא קטנו ואפילו הוא של מאכל: **יכול**

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר תדע זה אילן מאכל כי לא עץ מאכל הוא ^(ד) זה אילן סרק וכי מאחר ^(ה) שסופו לרבות כל דבר מה ת"ל כי לא עץ מאכל להקדים סרק למאכל יכול

המת יותר מדיא ^(א) לוקה משום בל תשחית וכ"ש גופו ודלמא בגדים שאני דפסידא דלא הדר הוא כי הא דרבי יוחנן ^(ב) קרי למאני מכבודותא ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מרלי להו למאניה אמר ^(ג) וזה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה אלא היא תנא הוא דתנאי ^(ד) אמר ר"א הקפר ברבי מה ת"ל ^(ה) וכפר עליו מאשר חטא על הגנש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה: **הקוצץ נטיעותיו [וכו']:** תני רבה בר בר חנה קמיה דרב ישרי הרגת נטיעותי קצצת אתה אמרת לי להורגו אתה אמרת לי לקוצצו פטור א"ל א"כ לא שבקת חיי לברייתא כל כמיניה א"ל איסמיהי א"ל לא תתרגם מתניתך ^(ב) בשור העומד להריגה ובאילן העומד לקציצה אי הכי מאי קא טעין ליה דא"ל יאנא בעינא למיעבר הא מצוה ^(א) דתנאי ^(ב) ושפך וכסה מו ששפך יכסה ומעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה יוחיבו ^(א) ר"ג ליתן לו עשרה והובים. מנפ מיתיבי ^(א) כמה היא בזית ולא יקצצו רובע שאני זיתיה דחשיבי א"ר חנינא לא ^(ט) שכיב שיבחת ברי אלא דקץ תאינתא בלא זמנה אמר רבינא ^(ב) ואם היה מעולה בדמים מותר תניא נמי הכי ^(ג) רק עץ אשר ת